

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9039

гр. София, 20.11.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 20.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **10453** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.6 от Закона за обезщетяване на собственици на одържавени имот /ЗОСОИ/.

Образувано е по жалба с вх.№4448/08.08.2019 г. по регистъра на АС-София област, уточнена с молба от 10.10.2019 г., подадена от Л. П. Л., чрез пълномощника му-адв.Д. М.-САК, срещу индивидуален административен акт, обективиран в Писмо №94-И-00-255#2/ 18.07.2019 г. на областния управител на Софийска област.

Жалбоподателят твърди, че оспореното писмо е властническо волеизявление на административен орган, което представлява незаконосъобразен опит за незачитане и ревизия на последиците от развили се административни правоотношения между жалбоподателя и областния управител, описани в обстоятелствената част на жалбата, по които са били издадени съответни административни актове, преминали през съдебен контрол за законосъобразност.

Ответникът не взема становище по допустимостта и основателността на жалбата в съпр.пisma по изпращане и окомплектоване на преписката, с негови изх.№94-И-00-255 #7/10.09.2019 г. и 11-00-88# 1/18.11.2019 г.

Жалбата е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане на основание чл.159, т.1 АПК, вр.чл.21 АПК, по следните съображения:

1. Между страните няма спор от фактическа страна, че с молба, рег.№94-И-00-255/08.05.2019 г., двама от наследниците на В. Г. Г.- И. П. Л. и Л. П. Л., чрез пълномощника си адв. Х. П. – С.- САК са поискали изпълнение на Решение №60/14.03.2001 г. на областния управител на Софийска област, както и отделно Л. П. Л., чрез адв. Д. М., е подал заявление с рег. №04-06-17#3/27.05.2019 г. за процедиране на преписката и изплащане на обезщетение.
2. В оспореното пред съда писмо областният управител е изложил, че не следва да бъде изплащано обезщетение на И. П. Л. и Л. П. Л., поради това, че същите не били

доказали собствеността си върху недвижимия имот. Липсвали безспорни доказателства, че наследственият на молителите имот бил отчужден по Закон за възстановяване собствеността върху някои отчуждени имоти по Закона за териториално и селищно устройство, Закона за плановото изграждане на населените места, Закона за благоустройство на населените места, Закона за държавните имоти и Закона за собствеността, а напротив представляли се с писмени доказателства - актове за завземане на недвижим имот за държавен. Едно от условията за признаване право на обезщетение по ЗОСОИ било недвижимият имот да е отчужден по реда и при условията на законите, изчерпателно изброени в чл.1 я 2 от ЗВСОНИ или да е одържавен при условията на чл.2, ал.2 от ЗВСОНИ. В случая имотът не бил одържавен по никой от тези закони. Правилникът за държавните имоти /по който ред бил завзет имота/ не бил посочен изрично сред изброените в ЗВСОНИ закони, поради което не било възможно изплащане на обезщетение по реда на ЗОСОИ.

3. От доказателствата по преписката се установява следното:

-С Решение №60/14.03.2001 г. на областния управител на Софийска област, въз основа на Решение №8416/29.12.2000 г. по адм.дело №2171/2000 г. на ВАС, III о., на основание чл.6, ал.1, т.2 ЗОСОИ наследниците на В. Г. Г. са обезщетение с компенсаторни записи за незаконно отнетия имот, представляващ празно дворно място, с площ от 12 300 кв.м., тъй като същият бил включен в училищен двор.

По делото няма данни и не се твърди решението да е било оспорено и да не е влязло в сила.

-С Решение №5/11.05.2012 г. на областния управител на Софийска област, на основание чл.6, ал.5 ЗОСОИ е утвърдена направената оценка и утвърдените квоти в собствеността на имуществото, описано в Решение №60/14.03.2001 г. на областния управител на Софийска област за обезщетение с компенсаторни записи по реда на ЗОСОИ на наследниците на В. Г. Г. за незаконно отнетия имот, представляващ празно дворно място, с площ от 12 300 кв.м., [населено място], включено в училищен двор със статут на публична собственост в размер на 84 613 лева.

По делото няма данни и не се твърди решението да е било оспорено и да не е влязло в сила.

-С Решение №5/15.03.2013 г., на основание чл.99, т.1 и т.2 АПК, във вр. представена коригирана експертна оценка, получена в Областна администрация на Софийска област с вх.№94 И-35/11/14.02.2013 г. е изменено Решение № 5 от 11.05.2012г., допълнено с Решение № 10 от 19.10.2012 г. на областния управител на Софийска област, в частта, в която е посочена площта на дворното място, за което се дължи обезщетение, както и определения общ размер на обезщетението и определените квоти в собствеността, както следва:

1. В Решение № 5 от 11.05.2012 г. на Областния управител на Софийска област: На ред 12 /дванадесет/ вместо думите: „.....празно дворно място с площ от 12300 кв.м”, да се чете: „.....празно дворно място с площ от 2770 /две хиляди седемстотин и седемдесет/ кв.м

На ред 14 /четиринадесет/ и ред 15 /петнадесет/ вместо думите: „....в размер на 84 613 (осемдесет и четири хиляди шестстотин и тринадесет) лева.”, да се чете „....в размер на 19094 /деветнадесет хиляди деветдесет и четири/ лева.”

На ред 16 /шестнадесет/ вместо думите: „Лицензираната оценка е неразделна част от настоящото решение.”, да се чете „Коригираната експертна оценка, представена в Областната администрация на Софийска област с вх. № 94.И-35/11/14.02.2013 г. е

неразделна част от настоящото решение.”

2. В Решение № 10 от 19.10.2012 г. на Областния управител на Софийска област: На ред 14 /четиринадесет/ вместо думите: „.....празно дворно място с площ от 12300 кв.м ”, да се чете: „.....празно дворно място с площ от 2770 /две хиляди седемстотин и седемдесет/ кв.м

На ред 16 /шестнадесет/ и ред 17 /седемнадесет/ вместо думите: „...в размер на 84 613 (осемдесет и четири хиляди шестстотин и тринадесет) лева и е утвърдено с Решение № 5/11.05.2012 г. на Областния управител на Софийска област.”, да се чете „...в размер на 19094/деветнадесет хиляди деветдесет и четири/ лева.”

На ред 19 /деветнадесет/ и ред 20 /двадесет/ вместо думите: „Експертната оценка с новоопределените квоти е неразделна част от настоящото решение и Решение № 5/11.05.2012 г. на Областния управител на Софийска област.”, да се чете „Коригираната експертна оценка, представена в Областната администрация на Софийска област с вх. № 94.И-35/11/14.02.2013 г. е неразделна част от настоящото решение.”

По делото няма данни и не се твърди решението да е било оспорено и да не е влязло в сила.

-От Определение №13762/09.11.2018 г. по адм.дело №13305/2018 г. на ВАС е видно още, че с влязло в сила на 23.05.2002 г. решение по адм. д. № 231/2001 г на Софийския окръжен съд, постановено в производство по чл. 6, ал. 6 от ЗОСОИ, Решение № 60/14.03.2001г е отменено досежно част от процесния имот, като вместо него е постановено реално възстановяване на наследниците на В. Г. на собствеността върху част от имота. С решение № 10/19.10.2012 г. на Областния управител на Софийска област, постановено на основание чл. 6, ал. 5 от ЗОСОИ, са утвърдени новоопределени квоти в собствеността на имуществото, описано в Решение № 60/14.03.2001 г. на Областния управител на Софийска област.

-С влязло в сила на 08.02.2011 г. Решение №18/15.05.2018 г. по гр.д. №351/2006 г. по описа на РС-Сливница е отхвърлен предявеният от Т. В. Д., И. П. Л., Л. П. Л., Й. Л. Я., Д. К. Д., К. С. Н., Н. Б. А. и Л. Б. Л. /наследници на В. Г. Г./ против Професионална гимназия по транспорт „Н.Й.В.“-гр.С., Министерството на образованието и науката и Държавата, представлявана от министъра на регионалното развитие и благоустройството, иск за предаване владението на недвижим имот, представляващ имот с площ от 9530 кв.м., пл.№1844, УПИ-I, кв.49 по действащия план на [населено място].

-Позовавайки се на мотивите към решението по иска по чл.108 ЗК на РС-Сливница и решенията по реда на инстанционния контрол на ОС-София и ВКС ответникът е изложил в оспореното в пределите на настоящото съдебно производство писмо, че не следва да изплаща обезщетение.

3. АССГ, II о. не коментира законосъобразността на опита на орган на власт да не се подчини доброволно на постановен от самия него и влязъл в сила административен акт. Релевантното по делото обстоятелство е, че правното значение на оспореното в пределите на настоящото съдебно производство писмо е на отказ за доброволно изпълнение на Решение №5/15.03.2013 г. издадено от ответника на основание чл.99, т.1 и т.2 АПК, във вр. представена коригирана експертна оценка, получена в Областна администрация на Софийска област с вх.№94 И-35/11/14.02.2013 г., с което е изменено негово Решение № 5 от 11.05.2012 г., допълнено с Решение № 10 от 19.10.2012 г.

4. Отказът за доброволно изпълнение на влязъл в сила административен акт, обективиран в оспореното писмо не е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, поради което и на основание чл.159, т.1 АПК, жалбата се оставя без разглеждане, а производството по делото да се прекратява.

5. Редът за защита на жалбоподателя, така, както му е указано още в мотивите към Определение №13762/09.11.2018 г. по адм.дело №13305/2018 г. на ВАС, по реда на дял V от АПК за принудително изпълнение на влязъл в сила административен акт.

Мотивиран та, АССГ, II о., 23-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ, на основание чл.159, т.1 АПК, жалба с вх.№4448/08.08.2019 г. по регистъра на АС-София област, уточнена с молба от 10.10.2019 г., подадена от Л. П. Л., чрез пълномощника му-адв.Д. М.-САК, срещу Писмо №94-И-00-255#2/ 18.07.2019 г. на областния управител на Софийска област.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело №10453/2019 г. по описа на АССГ.

Определението може да бъде обжалвано в 7-модневен срок от получаване на съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на РБ.

Определението на основание чл.138, ал.3 АПК да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: